

עין משפט
גר מצוה
:ם

הוא א מיי פיה מהל' נטרוח
הלכה א סגמ עשין ירי:
הו ב מיי שם הלכה ד
(טוע"פ שם):
ג (מיי שם):
הו ד מיי שם הלכה יר:
הח ה מיי פיו מהל'
פסוקיה הלכה יר:

שימה מקובצת

(א) עשירי כ"י ת"ר: (ב) קדוש
מטויער שטייט: (ג) מיט
העלפער עשירי און ק"ר להב
זאגן: (ד) רבל בבא: (ה) קדוש
נאמן: (ו) לוישיש וקראן
אחד: (ז) בהמות טובא אל:
אומקומען: (ח) קדוש והלא
עקער אמר כ"א: (ט) חזא
קדוש אוח"י: (י) נאמן: (יא) מהיד
קעלום און אחר עשר קדוש
ליקנס עד שישתקען י"ש
קעלום כעני עשירי דעמצי
לעש לאו: (יג) עשירי
כאילו: (יד) לוקמא כגון
קרייה: (טו) שפי' רלהיט:
למבער דהא דראי הוי
עקויה אכל כ"יא אשטער
דוויסער דהא: (יז) הוי
מהיד יאזא שנים:

דביו גרשום

[illegible]

י"א ולא נקט ט': וסבר
ר' אלעזר כבודו ריש
דלמא ר' במהרי"א מיסר
החור ומיסר דלאחר שהסיר
במהמה קדישם בהמה של
חולין אינו חזור ומיסר
בהמה אחרת של חולין
באותה בהמה של קדישם:
וחלוקה נמי ט' י"א אין
מסמירין ב' ומסתברא דהך
מסתלק אליבא דר' יוחנן
דלא דאמי' חלוקה כשם שאין
מסמירין שנים באחד כך אין
מסמירין חתולין ומסמירין
עשירי חולין מעוברין זה
בזה, ושניהם אכלו כמזון
ובעלילם ולהבי' קאמר קשירי'
חולין מעוברין אין עבר
חלוקה ועובדה בחד מיניה

או אכל חד מיניהו בלא
בהו חד תולין: עשירי מאל
ידע הי י והי ט' לפיכך עש
עשירי קרי להו ואכלו במו
במוטו לבעלים והשתא ליה
נאכלין במומן לבעלים: עש
עשר מצורבין היינו י וט'

עוד¹ שישתוק בחשיני² (א"א ש"א קראו עשירי ה'). ים לפרס נשי
עניינס לאו דוקא שישתוק בחשיני אלא שלא קראו עשירי
ואפילו קראו חשיני דאס קראו עשירי אין אחד שער קדוש דשמי טעוים
אין קרוינין כאחד דטעוים מיוחדים בענין כהוא ענינו ועוד ים לפרס
אין קראוין חשיני אלא עשירי

קרא לתשיעי עשירי
עשר עשירי (א) את"ר
עשירי ולעשירי תשיעי
ששלושתן מקודשין
וצאן כל אשר יעבור
יהיה קדש (ב) יכול
ושנים עשר אמרת
מתקדשת מה הוא
אף שטותו אינה
והתניא מה הוא מביא
תאני תנא קמיה דר'
ב"ר שמעון היא דתנא
אומר לעולם אין אחד
בתשיעי ויקרא לעשירי
עשירי סבר לה כרב
מעשר תמורה הוי ו
אין מימר חוזר ומימר
בתשיעי קראן תשיעי
זה בזה עשירי מאלו
קא קרי ליה קראן

מעורבין זה בזה מ"ט ^א עשירי קא קרי להו לתרווייהו
עשירי עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה קראן אחד עש
זה בזה הא תו למה לי היינו דך הא קמ"ל דכל ^ב (ג) די
קדשי ואע"ג דלא נעקר שם עשירי הימנו ותיב רב
שמעתא אמר ליה רב אשי לרב כהנא והלא לא נעקר ש
הכלל כל ^ד זמן שלא נעקר שם עשירי הימנו אין אחד
בזה אחד זה אבל בבת אחת תרווייהו קא קדשי בזה א
לאתשעי עשירי ולעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי
זה הכלל לאיתויי מאי לאו לאיתויי בבת אחת לא לאית
דהא לא נעקר שם עשירי הימנו דאי לא תימא הכי
בעשירי ולא קדם אחד מהן את חבירו וקראן עשירי עש
זה בזה והלא לא נעקר שם עשירי הימנו אלא לאו כ
אחת תרווייהו קא קדשי אי משום הא לא איריא הכא
מינייהו יואפיק לרישיה ^ה וקרייהא אחד עשר והדר איתע
עשירי דהא נעקר שם עשירי הימנו וזהו לא קדם קר
איתעורר וכמאן דלא כרי דאי רבי האמר אחד עשר לא
רבי כי אמר רבי הוהא דאית ליה בהמות טובא ^ו דאמר'
דלית ליה בהמות טפי מאי רבי דתניא קרא לעשירי
עשירי אין אחד עשר קדוש דברי רבי ר' יוסי בר' יהודה
^ז כלל אמר רבי כל זמן שלא נעקר שם עשירי הימנו אין
רבא הכא כמאי עסקינן כנון דאית ליה בהמות טובא דא
יצאו שנים כעשירי תנא חדא ירעו ותנא חדא ^ח יקריבו
קשיא אד תנא ירעו רבנן היא דאמר ^ט אין מבייא

אמרין דאחד עשר ממש קאמר ועקר שם עשירי ממנו: ילאו שנים בעש
בעשירי קראן עשירי עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה והשתא קא פס

דעזי"י בת"י

[illegible]

או גאל א מבר אחד מן תואלי רותי בנה דר חולון מספיק לא מלקין ליה תואלי רותי א קיט א על פי ארבע אשירי: ושל א קר ליה וכוון רצאון שפיר באחד ורתי מן מעורבו או בזה וזה ליה תריוויב קדישא א גאל נסר אחד מן לוקה תריוויב ליעלם: ושיר יאחד ש מעורבו או בזה וזה שיר ליה לקרבת שלמים ואינן נאכל תריוויב ורועי נד שישאכל ארד מורה דר מעריוב שפיר הוא שפליטס ליעלם תריוויב ורועי מעורבו: תריוויב יאכלו ביעלם אסל מן שפיר: ויניח דר שפיר יאחד מעורבו ומתא שפיריו ארד: א מיל א מן מעורבו דל כח אתי כ נסר יאחד

בן מעשר בקר ואלו. תחשבו בין שקולו הוא עשיר בין שהיה עשיר למן וזה
 וקראו עשירי. שמיני ובעני עשר. אם קראו עשירי: מה הוא. העשירי גמור
 איש מקדש אלף וחסין על שאין קראו בין ויהי מנופי: מה עשוי. מה
 והוא טעם וקראו עשיר איש מקדש אלף טעם בלאו שמתוך למעשר גמור
 גמון ששני ואלה עשר שכן מבינין על זה מלפניו וזה הנהלתי: עיניה. שששכני
 איש אלף אחד: איש עשירי ואלה אלף

עשירי תשיעי ולאחד
עין שאם קרא להעשירי
ולאחד עשר עשירי
י' וכל מעשר בקר
תחת השבט העשירי
י' מרבה אף שמיני
והוא קדוש ושעורו
קדוש אלא בסמוך
מקדש אלא בסמוך
אף טעונו מיוחדת
מן הא מני ר' אלעזר

[illegible]

דקמי עשיר ואחד עשר מטוכין דחשנין
 לא נלחד עשר מטוכא א"צ"י דקדא לעשיר
 עשיר ענון דקדמי י"ז וקריא אחד עשר.
 דהסחא נעקד שס עשיר ממנו שלח קדאו
 עשיר אלף אחד עשר ולבסי א"צ"י דהדר
 קדא אחריונו עשיר קדוש האחד עשר
 אלף היא דהתחלה קרינוה עשיר א"צ"י
 דבנת אחת לא היו אחד עשר קדוש. ולבסי
 מומקני ענון דקריא אחד עשר דא קריא
 חשנין לא אלוטריך למהני דא דאזי עקריא
 היו אלף נלחד עשר פליג רבי ואמר דא
 היו עקריא דלמקון אלוטריך ואלוטשנין
 דאזי עשר עקריא: **ובמלן.** דמלס למה עקריא
 אחד עשר חשיבא עקריא: **דמלס למה כסותם**
עובא. לעשר דהסחא כי מנה עשרה דלחשוי
 וקדא העשירי אחד עשר אינא למימר
 דבסי לא נעקד שס עשירי ממנו דמלו
 דבסי עשר דקדמי דא עשירא קאמר לו'
 או עשיר דלשון: **אלף היא דל' כסותם**
יוסר. מחלש עשר או עשירי ממנו
 או ט"ו לכה למימר הכי שאין ממנה של
 עולם עומר או עשירי אחד אלף אם כי
 יוצא שיהי לו עשיריאה הריב אם הלבן

היינו כגון אומר מר ואשמעתא דרבא קמהדר דקאמר לעיל ילאו שנים
חנה חדא דהנהו שנים שמעורבין ירעו עד שיסתאבו ותניא אידך כו' :

שלי

[illegible][illegible]

מסורת הש"ס

(א) וקדשונו נהא' עירובין ג.
(ב) גר' ז"ק והמנהג כלל אחר
דברי סי' ג. ונחמס פה: ושי"ק.
(ד) בענינה כהוא פלגא ופעמא
ההיא הוי וסדא כלל ז"ק.
(ה) ומכאן שיך עוד לע"א.
(ו) ע"כ שיך לע"א. (ז) נראה
לז"ל ומכאן וילא, (ח) ז"ק מ"ו.
(ט) ז"ל דהתא.

רַחֵם אֶת אֲנִי וְאֶת יִשְׂרָאֵל

ו. וכל מעשר בקר וצאן
כל אשר יעבר תחת השבט
העשירי יהיה קדש ליה'

דודות דב"ח

(א) גמ' הפשירי יהיה קדש
לרבות את בורלך יכול שאני
מדרב וכו' והוא קדוש וטעמו
מחקדש : (ב) שם קא משמע
לן דכל דבא :

מוסף רש"י

עשרירי ואחד
מערבירן דו בוד, אהר מן
מערס נחור אלל שט ידע
אזא אהר, ובעט שט אהר
עלי כדן אהר עשר עקרא
עשר, אהר עשעס וקרא
אשרי חשע, קריל שט
שליש, אהר נמי ויה עשליש,
אשר אהר עשר ויה קא אהר
אשרי חשע, קריל שט
עשר, אהר קן מערבירן וירש
עשעס וקרא וייה ביהם
עולן ויהרם על קוס שט
שליש ייה מחולל על ביהם
וירק ויה עשליש ובעט
אחלן לעליש, שטשט
שטק מעשר ומערס ביהם
אחלן בחורו לעליש (קדוש)

רבינו גרשון (המש"ק)

[illegible]

אֶתְּכֶם וּבִשְׁעַת יִצְחָק
אֶתְּכֶם אֶתְּכֶם קָדַם אֶתְּכֶם
הַזֶּה וְכִמְאֵן וְכִמְאֵן חֶשְׁבִּי
הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה אֶתְּכֶם
עֵשָׂה דָלָה כִּיכָר דָּלָה
לְעֵשָׂה בְּמִוּת טוֹבָה לְעֵשָׂה
וְדָוִד כִּי קָרָה לְעֵשָׂה אֶתְּכֶם
עֵשָׂה אֶתְּכֶם אֶתְּכֶם מִשֵּׁשׁ
וְדָוִד אֶתְּכֶם אֶתְּכֶם אֶתְּכֶם
הוּא דָּרָה לִּי וְדָרָה לְעֵשָׂה
קָדַם הַזֶּה כִּיכָר
מִוּתוֹ כִּיכָר עֵשָׂה וְכִיכָר
הַזֶּה מִשֵּׁשׁ מִשֵּׁשׁ אֶתְּכֶם
הַזֶּה מִשֵּׁשׁ לִי לְהַזְכִּיר
הַזֶּה אֶתְּכֶם לִי בְּמִוּת
טוֹבָה אֶתְּכֶם כִּיכָר (עֵשָׂה) עֵשָׂה
אֶתְּכֶם וְדָוִד כִּי קָרָה לִּי
אֶתְּכֶם אֶתְּכֶם אֶתְּכֶם אֶתְּכֶם
אֶתְּכֶם אֶתְּכֶם אֶתְּכֶם אֶתְּכֶם

עקירת שם עשירי ממנו.
ניאין קדשים לבית המסול
הוא חזה ושוק משום ספק
לילדי מסול לשרפה ומעשר
ממעטין באכילתו ויהינן
כלין במימן לבעלים והא
אמר שניהם ישתטו בצמון
שם אמרו לו אין מביאין